

ZPPM / 35S / VII / 2022

Stanowisko Związku Pracodawców Polska Miedź – uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (numer w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD404)

Związek Pracodawców Polska Miedź jest samorządną organizacją pracodawców, niezależną w swej działalności od organów władzy i administracji państwowej, samorządowej oraz innych organizacji. Nasza organizacja zrzesza ponad 120 pracodawców, zatrudniających blisko 38 000 pracowników. Założycielem Związku jest KGHM Polska Miedź S.A., a naszymi członkami są również podmioty prywatne, w szczególności z sektora małych i średnich przedsiębiorstw, jak również firmy samorządowe niezwiązane kapitałowo z Grupą KGHM. Od blisko 25 lat Związek monitoruje i opiniuje projekty aktów prawnych istotnych dla gospodarki, chroniąc prawa i reprezentując interesy pracodawców i przedsiębiorców.

Związek Pracodawców Polska Miedź pozytywnie ocenia fakt przygotowania przez Ministra Finansów projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw. Podatki do jedno z narzędzi służących wspieraniu rozwoju gospodarczego kraju, stymulowania przedsiębiorczości, wzmacniania impulsów inwestycyjnych. Szczególnie cenne jest to, że projektowana ustawa ma na celu udoskonalenie przepisów dotyczących opodatkowania dochodów osób prawnych w sposób, który uczyni je prostszymi, bardziej przejrzystymi i jednocześnie zapewni ich większą efektywność z punktu widzenia ich stosowania i celu, jakiemu mają służyć.

Analiza projektu ustawy i załączonych dokumentów (uzasadnienie, OSR) oraz opinie otrzymane od naszych podmiotów członkowskich pozwoliły nam na przygotowanie załączonych poniżej uwag. Zwracamy się z prośbą o wzięcie pod uwagę zaprezentowanych w niniejszej opinii wniosków, uwag oraz przedłożonej argumentacji przy tworzeniu ostatecznego kształtu projektu aktu prawnego. Jesteśmy otwarci na dyskusję merytoryczną dotyczącą modyfikacji projektowanych zapisów na dalszym etapie prac legislacyjnych.

Uwagi szczegółowe do projektu ustawy

1) Uwaga do art. 1 ust. 5 (zmiana art. 11o ustawy o CIT)

(i) Progi dokumentacyjne – ust. 1 pkt 2

Projektowane przepisy wprowadzają wyższe progi dokumentacyjne niż dotychczas obowiązujące. Niemniej są one w dalszym ciągu znacznie niższe od progów dokumentacyjnych obowiązujących dla transakcji kontrolowanych. W tym zakresie zaproponowane progi z perspektywy dużych podmiotów w dalszym ciągu nakładają dodatkowe obowiązki weryfikacyjne i dokumentacyjne na transakcje, które z ich perspektywy są niematerialne.

Zmiana w dalszym ciągu nakłada nieproporcjonalne obowiązki na polskich podatników, przy niskim poziomie ryzyka powstania uszczuplenia podatkowego po stronie Skarbu Państwa. I tak w przypadku transakcji towarowej przy zupełnie nierealnym założeniu braku jakichkolwiek kosztów podatkowych przy transakcji towarowej o wartości 2.5 mln PLN mówimy o podatku w maksymalnej wysokości 450 tys. PLN, z kolei przy transakcjach usługowych o podatku w wysokości 90 tys. PLN i to przy nierealnym w praktyce założeniu, że 100% przychód = 100% dochodu do opodatkowania. Mając na uwadze koszty, z jakimi wiązałoby się stworzenie struktury podatkowej z podmiotem niepowiązanym mającej na celu transferowanie korzyści podatkowych do rajów podatkowych poziom progów dokumentacyjnych w dalszym ciągu oderwany jest od realiów gospodarczych.

Employers' Organization of Polish Copper – Związek Pracodawców Polska Miedź

NIP: 692-11-70-332; Regon 390437022

ul. F. Chopina2, 59-300 Lubin
Tel. 76/8478585; e-mail: sekretariat@pracodawcy.pl

www.pracodawcy.pl

Mając na uwadze powyższe, wnosimy o ustalenie progów dokumentacyjnych, w sposób, który zapewniałby, że dodatkowemu badaniu będą podlegały istotne transakcje gospodarcze dla danego podmiotu np. poprzez wprowadzenie odpowiedniego poziomu progów odnoszących się do poziomu przychodów podatnika / podmiotu.

(ii) Wyłączenie dla krajowych podmiotów otrzymujących należności – ust. 2

Zgodnie z uzasadnieniem do projektowanych zmian art. 11o ust. 2 ma wprowadzić zasadę, zgodnie z którą dla transakcji krajowej, czyli tam, gdzie wypłacający oraz otrzymujący należność podlegają krajowej jurysdykcji, obowiązek dokumentacyjny w zakresie pośrednich transakcji rajowych będzie ciążył jedynie na podmiocie otrzymującym należność.

Mając na uwadze brzmienie projektowanego art. 11o ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT oraz ust. 2 relacja tych przepisów jest niejasna. W tym zakresie postuluje się przeformułowanie przepisu i jego uproszczenie np. poprzez jednoznaczne wskazanie, że w sytuacjach wymienionych w ust. 2 pkt 1 – 3 weryfikacji rzeczywistego kontrahenta powinien dokonywać podmiot otrzymujący należności. Obecny kształt przepisu nie wskazuje kto dokonuje weryfikacji rzeczywistego właściciela.

2) Uwagi do art. 1 pkt. 23 (zmiana art. 24ca podatek minimalny)

Jak wynika z uzasadnienia wprowadzenia podatku minimalnego „Rozwiązanie to miało służyć ograniczeniu działań optymalizacyjnych, a także nieuzasadnionego wspierania pozycji biznesowej największych korporacji, z równoczesnym zmniejszeniem bariery wejścia na rynek dla nowych przedsiębiorstw. Działanie to miało także wpłynąć na zwiększenie dochodów budżetowych (m.in. z uwagi na wyeliminowanie zagranicznej luki w podatku CIT3), stanowiąc przy tym odzwierciedlenie intencji i kierunku wskazanego przez państwa grupy OECD w zakresie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania.

Przepisy art. 24ca ustawy CIT w założeniu miały uwzględniać specyfikę działalności, w których niska rentowność (lub strata) wynika z obiektywnych przesłanek (np. dotyczących cen regulowanych przez państwo lub wynikających z notowań surowców), jak również określonych grup podatników (np. przedsiębiorstw finansowych, z uwagi na charakter ich działalności)”.

Obecnie projektowana zmiana rozszerza krąg podatników, którzy będą wyłączeni z obowiązku rozliczania podatku minimalnego, co należy ocenić pozytywnie. Projektowane regulacje pomijają jednak fakt, iż w Polsce niektóre usługi/dostawy towarów, które wykonywane są przez podmioty komunalne, świadczone są również przez podmioty, które nie mają takiego statusu. Ceny sprzedaży świadczeń stosowane przez tych innych podatników są niestety również ograniczane przez regulacje ustawowe, tzw. ceny urzędowe, co dot. m.in. przedsiębiorstw ciepłowniczych, gdzie ceny zatwierdzane są w drodze decyzji administracyjnych przez Prezesa URE i nie są wprost skorelowane z faktycznymi kosztami wykonywania tych świadczeń.

W związku z powyższym proponuje się wyłączenie również tej grupy podatników i uzupełnienie ust. 14 pkt. 5) poprzez dodanie lit. c) jn:

5) jeżeli w roku podatkowym większość uzyskanych przez nich przychodów innych niż z zysków kapitałowych zostało osiągniętych w związku z:

c) działalnością, w której ceny ustalane są w formie urzędowej (decyzje administracyjne właściwych organów), na podstawie określonych przepisów prawa.

3) Uwagi do art. 1 pkt 11 oraz art. 9 (koszty finansowania dłużnego wyłączone z KUP)

Projektowana modyfikacja brzmienia art. 16 ust. 1 pkt. 13 f ustawy o CIT uwzględnia jedynie częściowo obecne realia rynkowe. Zauważyć bowiem należy, że akwizycje finansowane wewnątrzgrupowo mogą dotyczyć również aktywów kapitałowych, które nabywane/obejmowane

były w latach ubiegłych (nawet przed kilkunastoma laty). Z uwagi na charakter tych aktywów i możliwości generowania zysków zapewniających spłatę finansowania, spłaty długu (pożyczek) są odraczane do momentu osiągnięcia pozycji dodatnich przez takie aktywa (np. dzieje się tak w przypadku nabycie/objęcia aktywów produkcyjnych będących w procesie budowy/inwestycji). Należy zwrócić także uwagę, iż koszty finansowania dłużnego, co do zasady rozpoznawane są w rachunku podatkowym jako koszt podatkowy dopiero w momencie ich zapłaty.

Stąd też przepis art. 16 ust. 1 pkt. 13 f ustawy o CIT winien obejmować koszty finansowania, które dotyczą okresów rozpoczynających się po 01.01.2022r. i to bez względu na moment zaliczenia (czyli zapłaty) tych kosztów do kosztów uzyskania przychodów. Zatem regulacją tą nie powinny być objęte koszty finansowania dłużnego naliczone do końca 2021r. zaś zapłacone po tej dacie, za czym przemawia zasada ochrony praw nabytych.

4) Uwagi do art. 3 projektu ustawy dotyczące modyfikacji zapisów art. 82 § 1c Ordynacji podatkowej – kwestia składania do Urzędu Skarbowego informacji ORD-U o umowach zawartych z nierezydentami

W przedstawionym w Art. 3 projekcie ustawy proponuje się usunięcie zdania drugiego w art. 82 § 1c Ordynacji podatkowej jn.:

„Przepisu § 1 pkt 2 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w § 1, obowiązanych do sporządzenia informacji o cenach transferowych, na podstawie przepisów art. 23zf ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11t ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. ~~Wyłączenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie dotyczy podatników oraz spółek niebędących osobami prawnymi, o których mowa w art. 23za ust. 1 i 1a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w art. 11o ust. 1 i 1a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych~~”.

Dokonaną zmianę uznać należy za niewystarczającą i w związku z tym proponuje się nowe brzmienie art. 82 § 1c Ordynacji podatkowej, który to uwzględni fakt, że obowiązek złożenia informacji z art. 11t obejmuje również tzw. transakcje rajowe o których mowa w art. 11o (vide: ust. u w art. 11t). Stąd też proponuje się modyfikację w/w przepisu jn:

„Przepisu § 1 pkt 2 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w § 1, obowiązanych do sporządzenia informacji o cenach transferowych, na podstawie przepisów art. 23zf ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 11t ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Podmioty są zobowiązane do sporządzania informacji o cenach transferowych na podstawie art. 11t ust.1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej: ustawa CIT), jak również na podstawie ust. 3 tegoż przepisu. W proponowanym w projekcie brzmieniu przepisów występowanie tylko tej przesłanki powodowało by brak obowiązku przesyłania do Urzędu Skarbowego informacji ORD-U o umowach zawartych z nierezydentami. Zaś występowanie transakcji z podmiotami z tzw. rajów podatkowych wpływa na utrzymanie tego obowiązku. Zwraca się uwagę na fakt, iż wystąpienie ewentualnych transakcji z podmiotem mającym siedzibę w kraju uznanym przez polskie organy podatkowe za stosujący szkodliwą konkurencję podatkową (kraj z listy tzw. rajów podatkowych) jest również raportowany przez Spółkę na mocy art. 11t ust. 3 ustawy CIT. Co więcej, informacje takie są ujawniane przez podatników VAT organom podatkowym również w przesyłanych comiesięcznie plikach JPK VAT (i to bez względu na ich wartość).

Zatem pozostawienie obowiązku składania informacji ORD-U o umowach zawartych z nierezydentami w przypadku występowania transakcji z podmiotem z tzw. rajów podatkowych staje się de facto podwójnym, a w zasadzie potrójnym, obowiązkiem raportowania tych transakcji.

5) Uwaga do art. 1 pkt 9 (dot. art. 15 ust. 4h ustawy CIT)

Proponuje się następujące brzmienie art. 15 ust. 4h ustawy CIT:

„4h. Składki z tytułu należności, o których mowa w ust. 4g, określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w części finansowanej przez płatnika składek, składki na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, **Fundusz Emerytur Pomostowych** oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 1 pkt 40, stanowią koszty uzyskania przychodów w miesiącu, za który należności te są należne, pod warunkiem że składki zostaną opłacone w terminie wynikającym z odrębnych przepisów. W przypadku uchybienia temu terminowi do składek tych stosuje się art. 16 ust. 1 pkt 57a i ust. 7d.”;

Po słowach Fundusz Solidarnościowy proponuje się dodać przecinek i dopisać wyrazy „**Fundusz Emerytur Pomostowych**”.

Składkę na Fundusz Emerytur Pomostowych opłaca się do ZUS na podstawie przepisów Ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Składka opłacana jest za osoby ur. po 1948 r., które wykonują pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (m.in. za górników, hutników). Podstawę wymiaru składki stanowi podstawa składki emerytalnej i rentowej. Składka wynosi 1,5% i finansowana jest w całości przez płatnika. Składka ta powinna być traktowana kosztowo tak jak składka emerytalna.

6) Uwaga dot. zwrotów nadpłat podatku – ustawa PIT

Zarys sytuacji:

W okresie od 01.01.2022 do 30.06.2022 dokonywane były wypłaty dla emerytów oraz rencistów oraz przekazywano im świadczenia rzeczowe. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 21 ust.1 pkt 38 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 1128), świadczenia zwolnione były z opodatkowania do kwoty 3.000,00 zł.

Od grupy emerytów i rencistów, dla których wartość wypłaconych/przekazanych świadczeń przekroczyła limit zwolnienia 3.000,00 zł, pobrano zryczałtowany podatek dochodowy na podstawie art. 30 ust.1 pkt 4 ustawy PIT w wysokości 10% należności od kwoty przekraczającej limit zwolnienia z opodatkowania.

Pobrany podatek został przekazany do właściwego Urzędu Skarbowego. Po zakończeniu roku płatnik nie przekazuje podatnikom informacji o kwocie pobranego podatku.

Zgodnie z nowelizacją ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (tzw. Polski Ład 2.0), limit zwolnienia został zwiększony do kwoty 4.500,00 zł. Przepis wszedł w życie dnia 01.07.2022 r. z mocą obowiązywania od 01.01.2022 r.

Ustawa z dnia 09.06.2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r. poz. 1265):

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

6) w art. 21:

a) w ust. 1:

– pkt 38 otrzymuje brzmienie:

„38) świadczenia otrzymywane przez emerytów, rencistów lub osoby pobierające nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, w związku z łączącym ich uprzednio z zakładem pracy stosunkiem służbowym, stosunkiem pracy lub spółdzielczym stosunkiem pracy, w tym od związków zawodowych – do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 4500 zł”

Zgodnie z art. 75 § 1 Ordynacji podatkowej (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540), jeżeli podatnik kwestionuje zasadność pobrania przez płatnika podatku albo wysokość pobranego podatku, może złożyć wniosek o stwierdzenie nadpłaty podatku.

Z kolei zgodnie z art. 75 § 2 Ordynacji podatkowej, płatnik jest upoważniony do złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty, jeżeli podatek nie został pobrany od podatnika.

Płatnik potrącił kwotę uiszczoną do urzędu skarbowego podatku z należności wypłaconej podatnikowi (podatek został pobrany od podatnika). W związku z tym płatnik nie jest uprawniony do wystąpienia z wnioskiem o stwierdzenie i zwrot nadpłaty, gdyż nie poniósł ciężaru ekonomicznego tego podatku. Z wnioskiem powinni wystąpić poszczególni podatnicy.

Jest wysoce prawdopodobne, że większość emerytów i rencistów nie wystąpi z takim wnioskiem i nie odzyska nadpłaconego podatku zryczałtowanego z następujących powodów:

- większość podatników nie jest świadoma, że limit zwolnienia został zmieniony i powstała u nich nadpłata podatku;
- emeryci i renciści nie posiadają dowodu, że pobrano od nich podatek;
- ze względu na wiek podatników, byłoby to dla nich kłopotliwe;
- nie będzie możliwe odzyskanie przez emerytów podatku zryczałtowanego w rozliczeniu rocznym, ponieważ przychodów tych nie łączy się z przychodami opodatkowanymi według skali podatkowej - płatnik w tym przypadku nie ma obowiązku wystawienia informacji PIT, w której wykazałby kwotę opodatkowanego ryczałtem przychodu i pobranego podatku zryczałtowanego.

Propozycja zmian:

W powyższym kontekście proponuje się uregulowanie sposobu odzyskania nadpłaconego podatku w ustawie o PIT poprzez dodanie w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych przepisu uprawniającego płatnika do zwrotu podatnikom pobranego w okresie styczeń 2022 r. – czerwiec 2022 r. i wpłaconego do US podatku zryczałtowanego od kwoty świadczeń w wysokości ponad 3000 zł do 4500 zł w związku ze zmianą wstecz tj. od 01.01.2022 r. limitu zwolnienia o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 38 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz dodanie przepisu uprawniającego płatnika do otrzymania zwrotu z urzędu skarbowy podatku zryczałtowanego, po wykonaniu zwrotu tego podatku na rzecz podatników.

Proponowane brzmienie przepisu:

1. W przypadku gdy płatnik od stycznia 2022 r. do końca czerwca 2022 r. pobrał zryczałtowany podatek dochodowy o którym mowa w art. 30 ust. 1 pkt 4 od świadczeń, od których mowa w art. 21 ust 1 pkt 38 w części odpowiadającej przychodowi ponad 3.000 zł do kwoty 4.500 zł i przekazał ten podatek na rachunek urzędu skarbowego, płatnik ten niezwłocznie zwraca tę nadwyżkę podatnikowi.
2. Po dokonaniu zwrotu, o którym mowa w ust. 1, płatnik składa wniosek do urzędu skarbowego o zwrot zwróconego podatnikowi podatku.
3. Organ podatkowy zwraca, na wniosek płatnika, podatek pobrany zgodnie z art. 30 ust. 1 pkt 4 od stycznia 2022 r. do końca czerwca 2022 r. i wpłacony na rachunek urzędu skarbowego, od świadczeń, od których mowa w art. 21 ust 1 pkt 38 w części odpowiadającej przychodowi ponad 3.000 zł do kwoty 4.500 zł.

Zwrot podatku, następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu wniosku o zwrot podatku.

Stanowisko przygotowane na podstawie ekspertyz i opinii pochodzących od podmiotów członkowskich Związku Pracodawców Polska Miedź oraz opracowań własnych.

